

МИНИСТАРСТВО
ЗА БРИГУ О ПОРОДИЦИ
И ДЕМОГРАФИЈУ

СПРЕЧАВАЊЕ НЕГАТИВНИХ
МИГРАЦИЈА МЛАДИХ

ЗНАЊЕ ЈЕ НАЈВЕЋЕ ИМАЊЕ

МИНИСТАРСТВО

За бригу о породици
и демографију

“Нема сумње да се око породице и
дома све највеће врлине у људима
стварају, ојачавају и одржавају.”

– **Винстон Черчил**

minbpd.gov.rs

Пројекат „**Знање је највеће имање-знањем против негативних миграција**„ подржан од **Министарства за бригу о породици и демографији** има за циљ да освести ширу популацију таргетиране групе младих и њихових породица које потичу из сеоских, руралних и мањих градских средина о бројним потенцијалима за економски стабилан, испуњен, садржајан и просперитетан живот у малој средини, али и децу и родитеље из велеграда да услови студирања, рада, бављења спортом и живота у иностранству могу бити остварени и у Србији.

Наш пројекат односи на ширу популацију читаве Србије уз гравитирање у неколико центара а као **главни циљ има подизања свести о перспективама:**

1. **дигиталне ере**, професионалном развоју употребом нових технологија, е-услуга и е-трговине на било којој локацији
2. бенефитима прилика да се **узгаја здрава храна** што је императив садашњег доба, о добробити квалитетне исхране, очувању здраве животне средине, као и о важности учења и узгајања органске хране која све више представља будућност живота у Србији, а нарочито су битна села и рурална подручја која имају плодну земљу.
3. културолошког аспекта који се односи на **спречавање негативних ставова у виду дискриминације, ксенофобије и расизма**
4. здравственог аспект који се односи на **едукацију и трансфер знања** ка младим људима који ће имати прилику да науче о правилним животним навикама у функцији здравља, занимањима у области спорта и физичке активности.

Наша циљна група су млади из руралних, сеоских и градских средина, млади спортисти и њихови родитељи (породице) који се баве спортом и теже професионалном спорту као извору приходавања који су због недовољно информација о могућностима, професијама, пословима којима могу да се баве из окружења у којем се налазе и на тај начин да помогну себи, локалној самоуправи као и друштву.

САДРЖАЈ

1

Спорт није једини излаз

2

Село као будућност
опстанка

3

Миграције и бизнис

4

Спорт као катализатор за
останак младих у Србији

5

Млади у руралним
подручјима

6

Млади у аграру:
Превазилажење
потешкоћа учења помоћу
правих савета.

7

Живимо ли данас здравије
него пре?

**СПОРТ НИЈЕ
ЈЕДИНИ ИЗЛАЗ**

Велика популарност спортиста и њихова баснословна зарада протеклих две деценије произвела су неповољан курс међу људима у Србији.

Сумњајући да систем државе нема шта да понуди младима, родитељи су, препознавши спортски таленат код деце све више усмерени ка томе да од својих потомака направе професионалне спортисте.

Бављење спортом најпре виде као здраву навику у формирању младе особе, а касније када се покаже да дете има талента, апетити постају већи и родитељи често у том магновењу све карте у одгајању детета бацају на његово спортско умеће. Посматрајући успешне спортисте из Србије о којима медији пишу, као и њихове милионске зараде, родитељи већ у својим главама виде излаз из тешке социјалне ситуације гурањем детета да постане успешан професионални спортиста.

У тој борби за “преживљавање” система у којем живимо родитељи често пренебрегну основне постулате спорта и дечијег одрастања а то је ИГРА. Деца врло брзо улазе у професионални систем рада са тренинзима свакога дана или чак два пута дневно, а родитељи усхићени што им је син од 12 година један од најбоиљих играча у свом узрасту у Србији.

Осим беспотребног исцрпљивања физичких и менталних капацитета деце, оно што је најгоре у свему томе је запостављање школе. Деца врло често не заврше основну школу редовно већ пређу на ванредно похађање, а средња школа се врло често и не заврши. Ово је нарочито истакнуто у спортовима где је могуће остварити велике зараде попут фудбала, који због природе самог спорта свој тренажни процес обавља најчешће у време када траје настава. Тако да доводи децу у незгодну ситуацију да морају да бирају да ли ће бити на настави или тренингу. Наравно деца бирају тренинг, а родитељи их у томе подржавају и самим чином образовање стављају као мање важну или небитну ствар.

Недавно је наш познати кошаркаш Владимир Кузмановић директор репрезентативних селекција изјавио „Једини циљ је одлазак у НБА, а томе доприносе идеје родитеља, менаџера, идеје тренера који раде са децом, пошто се у Србији одавно не живи за кошарку него се живи од кошарке. „

Родитељи не знају да само 10 процената деце успе да направи озбиљну каријеру у екипном спорту, а у индивидуалном и много мање између 1 и 2%. После неколико година напорних тренинга који крећу веома рано од 7 године, долази и до засићења код деце, па се често она са 18-19 година и сама повлаче из спорта кад осете да нема више смисла. То може да буде и олакшавајућа околност јер тада имају времена да се посвете неким другим животним стварима. Они упорнији, који истрају до каснијих животних година, ако не остваре успешне каријере у врхунском клубу често играју нижеразредна такмичења за врло минималну зараду и на крају кад заврше каријеру у 35 години постану социјални случајеви, без новца, без образовања и било каквог знања. Најчешће са веома деструктивним ставом о животу и са мањком самопоуздања.

Едукација родитеља у том смислу је неопходна јер морају да схвате да успех у спорту зависи од много фактора и променљивих варијабли, а да је оно што је битно образовање много важније.

И саме речи најбољег тенисера света Новака Ђоковића, који је истакао да ће се по завршетку каријере посветити школовању и студирању, довољно говори колико је тај аспект важан у човековом сазревању и одрастању.

Као и родитеље и децу треба едуковати да постоје и друге ствари осим спорта, да треба да развијају своје потенцијале у том смеру.

Јер као што је рекао Алберт Ајнштајн **“Свако је геније, али ако судимо риби по њеној способности да се попне на дрво, она ће живети цео живот у уверењу да је глупа”**

Аутор: Драгутин Стојменовић

СПРЕЧАВАЊЕ НЕГАТИВНИХ МИГРАЦИЈА МЛАДИХ

СЕЛО КАО БУДУЋНОСТ ОПСТАНКА

Одлазак младих људи из Србије је проблем број 1 у нашој држави коме се не посвећује довољна пажња.

Нарочито је приметан одлазак младих са села која остају празна и без прилике да се обрађују и испуње своју вековну улогу.

Потребно је да енергију младих усмеравамо ка оним пољима која ће бити препознатљива за све.

Ако их заварамо “лаким” професијама, стварамо армију људи чије дипломе, а поготово активна знања, неће моћи да испрате светске трендове. За ове циљеве ће бити потребно доста времена, али важно је да се крене са мртве тачке.

Да би се нечим могло трговати или да би се нешто могло популаризовати и рекламирати, то нешто треба развити, произвести, прерадити и свету презентовати. То захтева огроман напор како самих људи тако и државе Србије, као и активно преношење знања са учитеља на ученике на свим нивоима.

Стари стереотипи знања само одлажу агонију, која је у нашем друштву све присутнија. Отргнимо се наметнутим животним принципима и заинтересујмо младе за нове облике знања и вештина које ће бити у функцији развоја овог подебља, а од великог интереса за ширу међународну заједницу.

Наша села су богата чистим ваздухом, водом, биљкама, прицама инсектима (њихов звук има терапеутско дејство, поготово цврчак) У сеоском ваздуху има много негативних јона. Мирис цвећа обилује хормонима раста који позитивно делују на организам људи Сеоски туризам би се могао упражњавати целе године. Са добрим садржајем он би био далеко занимљивији и благотворнији и економски исплативији од многих популарних туристичких понуда.

Храна, забава, сувенири, пиће, посуђе, грнчарија, природна козметика били би специфични производи нашег поднебља, који би упослили све узрасте у породици и били имплементиорани на специфичан начин.

Племенити метали нашег поднебља поготово злато и сребро не служе само за накит ећ се користе у многим козметичким препаратима. Њих би преко нанотехнологија било посебно корисно увести у свакодневни живот.

Минерални нашег поднебља, глина, зеолит и активни угаљ тренутно су, у новим такозваним нанотехнологијама славни предмети истраживања, а примењују се у свим технологијама од производње хране, козметике, преко фармације и металургије, па све до израде савремених компјутерских компоненти.

Јединствена примена лековитог биља, минерала, и племенитих метала, у многим цивилизацијама је доживела интегрисану примену.

Слично томе могли бисмо, да се правилно усмеравајући енергију долазећих генерација, брже уклопимо у окружење па и цео свет захваљујући оргниналном приступу.

Аутор: Драгутин Стојменовић

МИГРАЦИЈЕ И БИЗНИС

Савремено доба одликује изузетна просторна покретљивост
становништва разних видова.

Најзначајнији вид те покретљивости је миграција радне снаге, и то
посебно оног дела који се запошљава у иностранству.

Миграције треба перципирати као шансу за развој од локалног до националног нивоа Србије, не као претњу, а за то је потребно да разлог и услови за миграције буду афирмативни и позитивни-миграције као избор и награда, не као нужда или бег.

У циљу спречавања негативних миграција и подизања свести

о перспективама и културолошком аспекту који се односи на негативне ставове о миграцијама спроведено је много истраживања, реализовано доста пројеката, објављено безброј радова, али изазови и у глобалној популационој политици и на личним нивоима увек постоје.

У фокусу пажње јавности налази се „**одлив мозгова**“, односно одлазак високообразованог становништва у иностранство, с обзиром на то да се претежно ради о млађим људима. Не могу се занемарити ни миграција мануелне радне снаге-зидари, молери, пољопривредници.

За подкаст “**Појачало**”, **Мирослав Варга**, Google ads стручњак каже: “Наши млади људи кад иду у иностранство, чују само ону вршну цифру. Не размишљају колико га кошта стан. Стан у Ирској, стан у Минхену, па испод хиљаду еура нема шансе, али ближе две је је реално за очекивати. И сад ако ти неко каже 2,500 еура плата, а 2,000 даш за стан, па шта ти је остало? Мање него овде да радиш. Овде када зарадиш 300 еура, имаш више него тамо 500 кад ти остане. Јер овде имаш и мајку, и оца и неког да ти причува децу и нешто направи, комшију да ти позајми. Мање ти треба.”

Еразмус+ програм омогућава студентима одлазак на стипендирану мобилност – студентске размене и стручне праксе које се могу реализовати у било којој земљи која учествује у програму. Студенти имају могућност одласка на студентске размене у иностранству. Осим размена, студентима је на располагању и стипендијски боравак у сврху обављања стручне праксе.

Ово је одличан начин за тестирање могућности боровка и живота у иностранству.

Учешће у програму захтева одређене квалификације и достигнућа апликаната.

Ко врхунац професионалне каријере у корпорацијама се сматра тзв. **expat**-овање.

Expatriation-уобичајеној употреби, термин се односи на професионалце, квалификоване раднике или уметнике који раде на позицијама ван своје матичне земље, било независно или су упућени у иностранство од стране својих послодаваца

Наша препорука је да пре одласка у иностранство урадите ваше истраживање.

Могуће да нису свака земља или град у иностранству права прилика за вас.

Направите вашу **SWOT** матрицу:

- **Strengths** - које су снаге таквог подухвата?
- **Weaknesses** - које су слабости?
- **Opportunities** - шта су прилике?
- **Threats** - шта су претње?

Такође, препоручујемо да сазнате више о заједници исељеника, повежите се и информишите се о програмима подршке.

Познавање различитих култура је право богатство, али не по сваку цену и не нужно добро за ваш сензибилитет и начин живота.

Питање странаца у свакој земљи је увек сензибилно. Треба бити упознат са правима и обавезама странаца у одређеној земљи, али и свестан и негативних ставова у виду дискриминације, ксенофобије и расизма.

Аутор: Casa Forte tim (Вељко Давидовић, Биљана Лазаревић)

Casa Forte

Casa Forte
je konsultantska kuća
posvećena razvoju MSP-malix i
srednjih preduzeća pružanjem
usluga u domenu strateskog
upravljanja,
struktuiranog vođenja prodaje i
unapređenja procesa.

casaforte.rs

СПОРТ КАО КАТАЛИЗАТОР

ЗА ОСТАНАК МЛАДИХ У СРБИЈИ

Игра и спорт су антрополошке константе детињства и младости. Деца и млади воле спорт због њега самог, због игре и узбуђења које им пружа, изазова надметања, задовољства учествовања, радости победе и туге пораза.

Вођени жељом да свој деци омогуће да осете истинску лепоту спорта, да им искуства повезана са спортом буду позитивна и продуктивна, да кроз спорт науче да цене и поштују себе и друге, да се науче осећати победницима увек када дају свој максимум, да се понашају у складу са правилима фер плеја и доброг спортског карактера – ТРЕНЕРИ су једна од најважнијих карика у спорту у Србији.

Квалитетни тренери доприносе да се више деце укључи у спорт и бави неком физичком активношћу, чак и после завршетка каријере. Мање средине, села и мањи градови су идеална база за стварање здравих спортских навика деце и омладине и подизање свести о физичкој активности и останку у свом родном граду. Наравно, укључивање студирања одговарајућег програма спорта у свом родном граду је још један важан фактор образовања и едукације младих спортских стручњака.

Бивши спортисти који су потекли из мањих градова и села, направили успешне каријере како у Србији и иностранству, или пак они који су престали са спортом схвативши да не могу да направе професионалну каријеру, могу да увиде своју важност у повратку или останку у родном граду. Могу да виде своју прилику у преузимању улоге тренера Или руководиоца у спорту. Они најбоље знају где леже предности, мане и опасности бављења врхунским спортом и имају искуства да се тиме баве.

Они могу да пруже информације и савета деци али и родитељима и могу им помоћи да боље разумеју дечије поимање спорта и схвате да се оно значајно разликује од начина на који они и други одрасли виде спорт. Тренер ће их упутити како да избегну најчешће замке претеране укључености и идентификације с једне стране, или потпуне незаинтересованости и равнодушности према спортској активности свог детета с друге стране.

Квалитетан тренер ће научити децу али и њихове родитеље како да избегну контрапродуктивне, демотивишуће и узнемирујуће критике и коментаре, како да усмеравају и подржавају своје дете у изабраном спорту, как да му помогну у формирању здравог односа према такмичењима, победама и поразима, и још много тога што ће унапредити њихову комуникацију са дететом. И оно што је најважније, родитељи ће постати много свеснији значаја сопствене улоге и одговорности “модела” доброг спортског понашања. Јер деца се најчешће понашају онако како виде од својих родитеља.

Усмеравајући своје дете у спорт, тренер који ће му помоћи да у њему ужива, да се кроз спорт развије у физички и ментално здравог одраслог човека и можда, уз мало среће, пуно талента и много рада, буде међу ретким појединцима који ће успети да се остваре као врхунски спортисти највиших такмичарских нивоа.

Кроз програм едукације младих у области спорта постоје низ професија које су заступљене само у већим уградовима и развијеним срединама, континуирани рад на едукацији може проширити видике младима да у својим руралним срединама могу баш они бити зачетници професија који су недостајали.

Професије у спорту које могу бити испиративне за младе а притом нису заступљене у неразвијеним срединама су : спортски менаџер или ПР, спортски новинар, кондициони тренер, спортски физиотерапеут, спортски лекар, фитнес тренер, мотивациони тренер.

Аутор: Драгутин Стојменовић

МЛАДИ У РУРАЛНИМ ПОДРУЧЈИМА

Промена друштвено политичког система, убрзана модернизација, развој индустрије, урбанизација, економски и технички напредак, одразили су се на традиционалну сеоску културу, која није успела да се одупре не само поменутиим процесима друштвеног развоја, већ и налету миграција које су ове промене изазвале.

Сама чињеница да су миграције скоро искључиво текле од села према граду, а притом је село било носилац привредног и културног развоја земље до Другог светског рата, одразило се на структуру сеоског привређивања, сеоску свакодневицу, а у крајњој инстанци, и на сеоску традиционалну културу.

Према попису младих из 2011. године, младих од 15-29 година било је укупно 1.322.201 и чинили су 21,07% становништва Србије. То је нешто веће учешће него у зељама Европске Уније, где је малдих 18,7%, што је 7% мање од светског просека.

Млади су најдинамичнија социодемографска и културолошка група. Зато су они погодни за проучавање динамичке стране сеоског друштва. Они нису само метафора за друштвене и културне промене у селу, већ они све више постају истински носиоци модернизације села и пољопривреде, онда када остану да живе и раде на селу.

Проблем је међутим, што млади углавном не желе да живе у селу и раде у пољопривреди. То представља велики проблем у пракси. Није тешко знати који су узроци створили дотични проблем али је тешко те исте узроке ставити под ефикасну друштвену контролу и променити их у пожељном смеру.

Најопштији оквир свих друштвених промена, па и оних које су повезане са младима у нашем данашњем селу представља индустријализација пољопривреде, урбанизација сеоског простора, мас медијска комуникација са глобалним друштвом, потрошачка оријентација и остварење међуљудских односа, униформисање понашања, односно модернизација свеобухватног друштвеног живота.

Преузимањем урбаних културних образаца посредством масовних медија млади у селу су захваћени :

1. Индивидуација у односу на породичну и локалну заједницу
2. Прелаз са продуктивне на потрошачку животну оријентацију

Модернизација села није могућа без младих, дакле стварни ниво и темпо модернизације у селима знатно је спорији од очекиваног. У селу су се задржали и остали патријархални модели одлучивања на релацији родитељи деца, па су и пунолетни млади људи који су остали да живе са родитељима, који активно учествују у обављању свих послова на газдинству често искључени из процеса доношења одлука. Тако се различитости између традиционалних и модерних културних образаца и облика живљења исказују и као генерацијски сукоб, који овог пута захвата село много више него град. Ове противуречности се код нас данас изражавају кроз поремећене односе међу генерацијама и међу половима.

Млади као друштвена група убрајају се у осетљиве групе. Све крупне друштвене промене највише погађају младе људе. За младе је карактеристично одсуство ресурса не само економских већ и релативно низак социјални, образовани и културни капитал.

Данас је нормална појава „продужена младост“ где млади људи дуже остају код родитеља и зависе од њих. Већина њих се ослања на породичне ресурсе па до половине тридесетих не успевају да остваре кључне догађаје који се сматрају обележјем одраслости.

Са пуно разлога се може рећи да је данас витално само модерно село, оно које се ствара по мери, укусу и вољи младих људи који су све мање сељаци који не преферирају традиционалан начин сељачког живота. Кроз децу и младе друштво инвестира у будућност обезбеђујући континуитет рационалног прогреса.

Друштвена категорија младих са собом носи симболику оптимизма и веру у бољу будућност као и потенцијал за делење и револуционарност. Имајући у виду овакав значај омладине не чуди велика важност која им је придавана у друштвеним наукама двадесетог века.

ИЗВОРИ:

текст: Проф. Дејан Јанковић

<http://ae.polj.uns.ac.rs/wp-content/uploads/2017/08/14-Mladi-u-ruralnim-podrucjima.pdf>

МЛАДИ У АГРАРУ

ПРЕВАЗИЛАЖЕЊЕ ПОТЕШКОЋА УЧЕЊА
ПОМОЋУ ПРАВИХ САВЕТА.

Искрено верујем да се већина студената агрономије, али и уопште независно од тога шта студирају, сусрећу са потешкоћама приликом спремања испита, учења и памћења.

Због чега се то дешава?

Пуно пута смо причали и размењивали мишљења у вези тога, проблем су многобројни, почевши од застареле литературе, преобимног градива које није интерпретирано од професора на прави начин да би заинтересовало студенте, мањка праксе чија се улога да се километарски редови сувопарне теорије пренесу и примене у реалност.

Све то утиче на нас и демотивише у одређеној мери.

Поред ових разлога због којих имамо потешкоћа у полагању испита или лоших оцена, постоји могућност да нас одређени предмет не интересује или нам је једноставно досадан. Није уско везан за област струке који нас интересује и не желимо да му посвећујемо довољно пажње, али се ипак мора положити.

Да ли се мени дешавало да ме једноставно мрзи да учим или да после вишечасовног учења нема добрих резултата?

Веома често.

Стално сам постављао питање себи због чега је литература структурисана на овакав начин, зар не би то могло другачије да изгледа? Или студенти једноставно раде нешто погрешно, уче на погрешан начин?

То ме је навело да истражујем, односно покушам да учим на другачији начин, јер ово очито није функционисало како сам желео.

Како сам решио тај проблем?

После много неуспелих покушаја, бубања напамет, белешки, пронашао сам решење.

Тражећи успешне примере студената и начин на који такви студент уче, пронашао сам књигу **“Брзо учење – како сам завршио факултет који не волим”**, коју је написао Бобан Стојанов.

Факултет и смер који сам завршио итекако волим, али ми је једноставно требао другачији, бољи начин како бих побољшао резултате и унапредио своје знање.

Да ствар буде још интересантнија, истраживајући о аутору књиге, схватио сам да је дипломирао на Пољопривредном факултету у Београду, смер Воћарство и виноградарство, што ме је посебно заинтригирало да прочитам књигу.

За разлику од мене, он није волео факултет који је завршио, али су ми подаци из књиге потпуно променили поглед на студије, учење, памћење и све те процесе.

Сматрам да све ствари које радимо – можемо боље. За то увек има места.

Прва ствар коју сам кориговао је – фактор времена. Пре тога сам сматрао да што дужи временски период учите или читате без прекида и одмора, ваши резултати ће бити бољи, међутим, не знам ни ја зашто, али сам био у заблуди.

Свега 20% од укупног времена које издвојите за учење ће бити ефикасно, тако да сам увео чешће и краће паузе, након тога сам приметио велико побољшање.

То је само један од многобројних принципа учења који су описани у књизи, али да вам не откривам превише, прочитајте књигу и уверите се.

Оно што морамо знати јесте како функционише памћење, наш мозак, емоције приликом учења, организација, слике, боје, подвлачење маркерима која је изузетно важно и још доста ствари.

„Добру прилику пропусти већина људи, јер је углавном обучена у тежак рад.“
– Томас Едисон

Немојте учити исувише напорно, учите паметно!

Верујем да ће вам ово помоћи у спремању испита и успеху приликом полагања.

Аутор: Милош Стојановић

Универзитет СИНГИДУНУМ

Универзитет Сингидунум је високошколска установа која својим студентима нуди савремене наставне планове и програме, као и методе учења које се примењују у развијеним универзитетским центрима.

Наш циљ је да оспособимо младе људе да буду конкурентни на тржишту и способни да се укључе у савремене пословне токове.

singidunum.ac.rs

ЖИВИМО ЛИ ДАНАС ЗДРАВИЈЕ НЕГО ПРЕ?

ОРГАНСКА ПРОИЗВОДЊА
ШАНСА ЗА РАЗВОЈ
РУРАЛНИХ И СЕОСКИХ СРЕДИНА

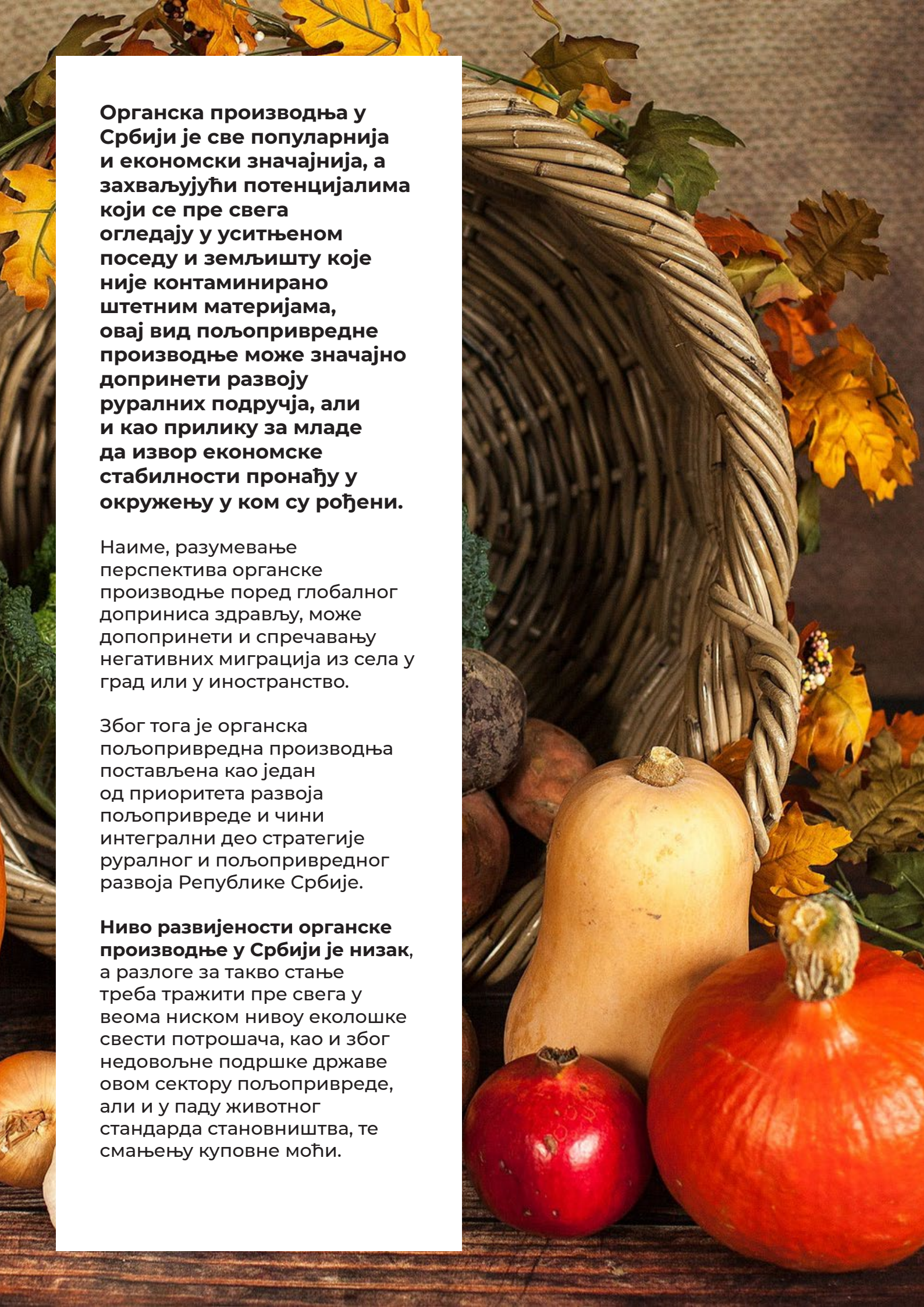
Просечан животни век 1900. године је био само 47 година. Данас је просечан животни век у Србији око 76 година, у Европи се живи у просеку 81 годину и по томе изгледа да можемо да се опустимо.

Баш лепо што је просечан људски живот у модерном свету продужен за чак 30 година током претходног века. Кад би се наставило тако, 2120. би просечан животни век требало да износи 110 година. Али тешко да ће бити тако уколико се не десе баш велике промене у начину живота или ако медицина не направи неко чудо и сад иду неке чињенице које нас неће толико обрадовати.

Више људи добија дијабетес, више људи има висок притисак и више људи је гојазно, и због свега тога животни век је почео да се скраћује, али ово још не видимо у статистици јер су лошим животним стилем погођене генерације млађих људи које ће тек доћи на ред за умирање. **Наиме, 1960. једна од 100 особа је била дијабетичар, 1995. једна особа од 50 је била дијабетичар, данас је 1 од осам особа дијабетичар, а 2050. године ће једна од три особе патити од дијабетеса.** Осим тога - наука још не зна које су све здравствене последице тога што једемо прерађену храну.

Тек ћемо са генерацијама деце која сада иду у школу постати свесни шта нам је учинила прерађена исхрана јер ће они бити прва генерација чија је генетика била потпуно под утицајем прерађене хране и тек њихово здравље ће рефлектовати све последице лоше исхране.

Да ли се решење назире у огранској храни, знаћемо тек за пола века, мада немамо много избора већ да покушамо.

A still life photograph of autumn produce. In the foreground, there are several pumpkins and pomegranates. A large, light-colored pumpkin is prominent in the center, with a smaller, darker one to its left. To the right, there's a bright orange pumpkin. In front of the large pumpkin is a red pomegranate. Behind the pumpkins is a large, woven wicker basket, partially filled with autumn leaves in shades of yellow, orange, and green. The background is a textured, neutral-toned surface.

Органска производња у Србији је све популарнија и економски значајнија, а захваљујући потенцијалима који се пре свега огледају у уситњеном поседу и земљишту које није контаминирано штетним материјама, овај вид пољопривредне производње може значајно допринети развоју руралних подручја, али и као прилику за младе да извор економске стабилности пронађу у окружењу у ком су рођени.

Наиме, разумевање перспектива органске производње поред глобалног доприниса здрављу, може допопринети и спречавању негативних миграција из села у град или у иностранство.

Због тога је органска пољопривредна производња постављена као један од приоритета развоја пољопривреде и чини интегрални део стратегије руралног и пољопривредног развоја Републике Србије.

Ниво развијености органске производње у Србији је низак, а разлоге за такво стање треба тражити пре свега у веома ниском нивоу еколошке свести потрошача, као и због недовољне подршке државе овом сектору пољопривреде, али и у паду животног стандарда становништва, те смањењу куповне моћи.

Чему тежи органска пољопривреда?

- Органска производња треба да одржава и побољшава здравље земљишта, воде, биљака и животиња и одржава равнотежу међу њима, да успостави стабилан и здрав систем;
- Доприноси високом нивоу биолошке разноликости;
- Треба да обезбеди високосвесну употребу енергије и природних ресурса, као што су вода, земљиште, органске материје и ваздух;
- Да има за циљ производњу висококвалитетних производа;
- Треба да обезбеди задовољење потрошача за производима који су произведени у процесима који не штете животној средини, здрављу људи, здрављу биљака или здрављу животиња.

Из ових циљева јасно се може закључити да је органска пољопривреда својеврсна филозофија живљења.

Подручје Републике Србије одликује се повољним условима за развој органске пољопривредне производње. Традиционална везаност становништва за пољопривреду, мала величина поседа, повољни агроеколошки услови, забрана гајења генетски модификованих организама, успостављене институције у области органске пољопривредне производње као и приступ великим тржиштима (нпр. Немачка и Русија) су веома добри предуслови за развој органске пољопривреде у Србији.

ИЗВОРИ:

текст: Проф. др Блаженка Поповић

<https://www.youtube.com/watch?v=F4-Z70YO8Gs&t=310s>

<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/1820-3159/2016/1820-31591601223P.pdf>

ТЕКСТ:

проф. др Светлана Станишић
Драгутин Стојменовић
Вељко Давидовић
Биљана Лазаревић
Милош Стојановић

ПРИПРЕМА/ДИЗАЈН:

Златко Лукић

ПРОДУКЦИЈА:

Спортско удружење Актива Тим

МИНИСТАРСТВО
За бригу о породици
и демографију

Casa Forte

aktivnijasrbija.rs

2021.